

BLUEGRASSOVÉ

LISTY

Bluegrassová
asociace
České
republiky

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XII, leden 2007

číslo

1

- » Clay Jones » Carter Family – autoharfa
- » Bean Blossom 2006 – 2. část
- » Jana Doláková – Mougín a Stephen Mougín

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, které má v současnosti kolem 300 členů z Česka i Slovenska. Celou organizaci řídí zvolené představenstvo. Předsedou je (od roku 2004) kytarista David Němeček.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává dvouměsíčník Bluegrassové listy, do kterého mohou přispívat všichni její členové. Jejich obsahem jsou např. internetové bluegrassové adresy, informace o nových CD, o bluegrassových skupinách, o festivalech a koncertech atd. Členové inzerují v BL zdarma.
- » BA využívá databázi členů k zasílání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce.
- » BA vyhláší každoročně anketu o nejlepší instrumentalisty a vokalisty. Výsledky oznamuje na festivalu Banjo Jamboree.
- » BA pořádá nejstarší evropský bluegrassový festival Banjo Jamboree.
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Výhody členství

- » sleva 3 až 10 % ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zařazení do databáze členů (pozvánky na BG akce)
- » Bluegrassové listy (zhruba každé dva měsíce)
- » možnost přispívat do Bluegrassových listů a tak informovat své kolegy (o koncertech, festivalech atp.)
- » možnost hlasovat v anketě o nejlepší instrumentalisty a vokalisty

Chceš-li se stát členem BA, pošli 200 Kč složenkou na adresu:

Bluegrassová asociace ČR
Heyrovského 14
635 00 Brno

nebo bankovním převodem na číslo účtu 108596029/0300.

Členství platí 12 měsíců od zaplacení příspěvku.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Tomáš Ludvíček

(za pracovní výbor – databáze členů)
mobil: 603 180 123, e-mail: tomas_ludvick@seznam.cz

Miroslav Jiříšťa

(za pracovní výbor – šéfredaktor BL)
mobil: 602 932 026, e-mail: jiriste@email.cz

David Němeček

(předseda)
mobil: 602 741 882, e-mail: davidn@volny.cz

Změna šéfredaktora BG listů

Od října 2006 mají Bluegrassové listy nového šéfredaktora. Stal se jím Miroslav Jiříšťa, banjista ze skupiny Album z Chomutova. Své příspěvky proto posílejte na novou e-mailovou adresu: jiriste@email.cz nebo poštou na adresu: Miroslav Jiříšťa, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov.

Zápis ze schůze předsednictva BA ČR

Zápis ze schůzky předsednictva dne 27.01.2007 v hospodě U starýho rebela ve Sloupnici

Přítomni: předseda David Němeček, členové předsednictva Zdeněk Roh, Petr Gärtner, Petr Brandejs, za koordinační výbor festivalu Banjo Jamboree Pavel Brandejs, Honza Macák, Marek Macák, Jan Hejčl, Ondra Kozák a nový šéfredaktor BL Míra Jiříštl.

Předsednictvo a koordinační výbor BJ projednalo řadu věcí a došlo k těmto závěrům:

1. **rozpočet festivalu Banjo Jamboree** bude opět sestaven jako vyrovnaný
2. **zahraniční host** na Banjo Jamboree je v jednání.
3. předsednictvo BA zažádalo o **peníze z několika fondů** (Středočeský kraj, Ministerstvo kultury, Česko-německý fond budoucnosti). Výsledky zatím nejsou známy.
4. **anketa i kapela hvězd** zůstanou zachovány v současné podobě. Vystupující dostanou i symbolickou finanční odměnu.
5. pokus o **překonání rekordu** se letos pořádat nebude, tradiční focení a společné hraní banjstů zůstane zachováno.
6. Pavel Brandy Brandejs prozkoumá možnosti výroby a prodeje **čepic s logem Banjo Jamboree a BA**.
7. na BJ proběhne **dražba kytary značky FURCH**. A to tak, že vyvolávací cena se bude postupně snižovat a první zájemce tak nástroj i získá.
8. opět se budou konat v případě zájmu kapel **Předkola BJ** a to ve Sloupnici, Chomutově a v Novém Jičíně. Skupiny se mohou hlásit u Davida Němečka (kontakt viz 2. strana BGL). **Uzávěrka přihlášek je 31.03.**, po tomto termínu budou přihlášky přijímány pouze při nenaplnění maximální kapacity kapel na jedno předkolo. Dotace BA na jedno předkolo byla opět stanovena na 2 000 Kč.
9. Honza Hejčl bude zatím nadále zajišťovat organizační zázemí v Čáslavi, jednání s Městským úřadem, areál, rezervace a ubytování spolu P. Gärtnerem, a další záležitosti jako v loňském roce. Dále zjistí ceny wristbandů místo vrácenek, a zajistí občerstvení pro štáb a pokladní.
10. jako **moderátorská dvojice** se letos představí Pavel Brandejs a Jirka Voda.
11. rozpis na **služby na pokladně** zajistí Petr Brandejs; každý, kdo odslouží na pokladně 4 hodiny, bude mít **vstupenku zdarma**. Zájemci se mohou hlásit u Petra Brandejs: brandejs@seznam.cz, tel: 777 122 569.
12. V neděli po BJ se v 10.00 uskuteční **volební valná hromada BA**. Přístup mají samozřejmě jen členové BA (nezapomeňte průkazku!). Kandidáty prosíme, aby zaslali své „volební“ letáčky do příštích BL.
13. Na BJ bude opět možné **zaplatit členství** na příští rok.
14. Ondra Kozák bude organizovat 45 minutové **dílny na jednotlivé nástroje**. O technických podrobnostech se jedná.
15. Paralelně s BJ proběhne i **sraz předsednictva EBMA** a její prezentace.

zapsal Petr Brandejs

Volební valná hromada BA ČR

V neděli po Banjo Jamboree 24.06.2007 se v 10.00 uskuteční volební valná hromada BA. Přístup mají samozřejmě jen členové BA (**nezapomeňte průkazku**). Kandidáty prosíme, aby **zaslali své „volební“ letáčky** do příštích BL. Hlasovat je možné i korespondenčně spolu s anketou.

Bluegrassové Vánoce

Sešli jsme se již tradičně 27. prosince v country klubu **Bonanza v Trutnově**. Tentokrát přijela zahrát pražská kapela **Blackjack**. O zahájení večera se postarala místní kapela **County Consensus** s novým basistou a několika novými songy. Pořádající kapela **WWWCZ** ze Dvora Králové zpívala opět česky ku radosti místních bluegrassových nadšenců. Kapela **Blackjack** předvedla i zde profesionální vystupování a skvělé vokály.

Přišlo zhruba padesát příznivců této muziky a sklípek byl naplněn k prasknutí. Výhodou tohoto malého prostoru je pokaždé vynikající přátelská

atmosféra. Odvážná sóla bluegrassových mágů byla odměňována nadšeným potleskem, whisky a pivo společně unášely umělce k nejlepším výkonům a posluchačům znásobovaly jejich maximální kulturní zážitek.

Poděkování si jistě zaslouží majitel klubu Jiří Jůzl, který tento večírek každoročně podporuje. Díky všem zúčastněným a mnoho zdraví a dobré muziky v novém roce 2007.

Jitka Baudischová a WWWCZ

www.wwwcz.net

WWWCZ v klubu Bonanza v Trutnově

Vánoce ve Dvoře

Rockový klub Barakuda ve Dvoře Králové nad Labem celoročně podporuje country a bluegrassové akce. Křest své první desky zde letos oslavila kapela **WWWCZ**. Mezi hosty patřil Honza Máca, Radek Vaňkát a kapela **Blackjack**. Každoročně zde v listopadu probíhá festival **Malinkej**, který pořádá Běda Šturm. Na letošním ročníku si zahrála mimo jiné i kapela **Fámy Petra Kúse** a pražská kapela **P.R.S.T.**

Vánoce v Barakudě jsou již tradičně spojeny s country skupinou **Wostruha**. Možná vám název této kapely bude bližší, když prozradím, že jeden z jejích zakládajících členů je Mirek Skunk Jaroš, který napsal většinu českých textů. Večírek s **Wostruh**ou probíhá vždy před Štědrým dnem a je

vždy úplně vyprodán. Posledních 5 let v kapele hostují právě u této příležitosti místní nebo skoro místní umělci: Jan Máca (Poutníci), Josef Kučera (Fámy), Josef Malina (P.R.S.T.). Slovem provází Jaroslav Kratěna, skvělý textař a spisovatel, který tuto kapelu neustále neúnavně křísí a za pomoci hostů popostrkuje k dalším výkonům.

V pokročilejší hodině již několik odvážných párů tančí a všem příznivcům country muziky začínají Vánoce. Od teď už se bude několik dní jen pít, jíst a veselit se... Kéž by nám to vydrželo i v příštím roce.

Jitka Baudischová

CD: Tomáš Peško Band – Light In The Storm

Tomáš Peško – banjo
Michal Barok – mandolína
Andrej Jeriga – kontrabas
Vladimír Čík – kytara

hosté:

Peter Baláz – kytara (6,9)
Stanislav Palúch – housle
Peter Szabados – dobro

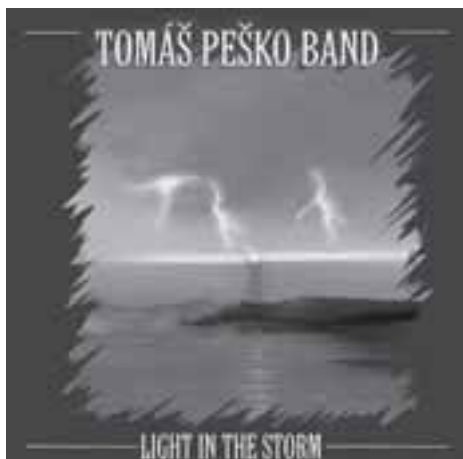
Red Wine / Swing 24 / Komu zvonja / Fast One / Night Of The Ghosts / Dark Forest / B Complex / Light In The Storm / The Celtic Dance / Swing For Fun(Thomas)

„10 instrumentálních skladeb napsaných Tomášem Peškem pro fanoušky pětistrunného banja.“ Tak by se dalo asi nejstručněji vyjádřit, o co jde na CD **Light In The Storm**, které bylo sice natočeno už v roce 2001, ale vyšlo až v roce 2006 ve vydavatelství nesmírně aktivní Kamily Trávníčkové **Camille** (více na www.camille.sk). CD mi asi nejvíc připomíná hudbu Alana Mundeho, Svátí Kotase a prvních CD Bély Flecka. Skladby tvoří ucelený svazek relativně komplikovaných skladeb s řadou melodických, rytmických i aranžérských nápadů, které nejsou ani tak jednoduché, aby se hned oposlouchaly, ani tak složité, aby nezaujaly fanouška bluegrassu hned na první poslech. Není to žádná neposlouchatelná divočina, témata jsou pěkná, i improvizace se drží v mantinelech řekněme bluegrassově-novoakustických.

Sóla všech zúčastněných nejsou jen výplní, ale pěkným kouskem muziky. Mezi sólisty se mi nejvíce líbí mandolína Michala Baroka, housle hostujícího Stano Palúcha a samozřejmě banjo Tomáše Peška. Ale i Vladimír Čík na kytaru a Andrej Jeriga na kontrabas odvádějí dobrou práci, stejně jako další hosté Peter Szabados na dobro a Peter Baláz na kytaru. Nahrávka má sympatický drive, např. banjo Tomáše Peška není možná metronomicky úplně přesné (ne, že by hrál „vedle“ – chraň bůh!), ale prostě vás to baví poslouchat.

Dvě drobné mušky, které jsem na této zdařilé nahrávce našel jsou: nedostatek informací na bookletu (nic o kapele, ani nevím, jak ti chlapi vypadají?) a malé rozpětí v tempech skladeb. Napříště bych z Tomáše „vydupal“ i valčík a nějakou opravdu pomalou věc. Věřím, že by se mu taky povedly.

Tomáš prý dává dohromady nějakou novou sestavu dokonce se zpěvákem, což je myslím

dobře. Jeden z hlavních důvodů, proč jsme tuhle kapelu neviděli mockrát naživo, je pravděpodobně absence zpěvu, který zkrátka posluchači požadují. Přesto jsem rád, když si někdo stojí za svým a natáčí instrumentální CD ve stopách třeba Luboše Maliny a Martina Fridricha. Instrumentalistů, kteří píší, je myslím dost, ale málokdo sám sebe přinutí dotáhnout věci do konce. Je to škoda, CD Tomáše Peška určitě přidalo další odstín na paletu slovenské (i české) akustické hudby.

Petr Brandejs

Clay Jones

↳*North Carolina

Clay Jones je známý svým působením ve skupině **Carolina**, jíž je zakládajícím členem (1992–1994 a 1996–1998), a také svým podílem na „nahrávce roku“ podle IBMA – Bluegrass '95.

Jako kytarista krátce vystupoval s **Marty Raybonem** a ve skupině **Rickyho Skaggse Kentucky Thunder**.

V současné době hraje ve stále více populární skupině **Mountain Heart** a v roce 2005 vydal své debutové sólové album **Mountain Tradition**, na které se podíleli jeho spoluhráči s kapely a Ron Stewart a Tina Trianosky (bj).

Ondra Kozák

www.bluegrassguitar.wz.cz

Tabulatura

Blackberry Blossom

Album: Clay Jones - Mountain Tradition

Clay Jones

1 *G D C G C G*

2 *A D G D C G C G*

3 *D G Em H*

4 *Em C G D G Em*

5 *H Em*

6 *C G D G*

Carter Family – autoharařa

Sedím na chalupě na Šumavě, v kopcích, které podle něhoho nápadně připomínají kentucké hory, ve stínu košaté, snad tři sta let staré lípy, bojují se sluncem, které mě vymazává z obrazovky mého postaršího notebooku každé písmeno a trápím se. Trápím se nad svou naivitou, že tohle prostředí je pro mne inspirující (tady píšu většinu svých textů pro **Apple** a v minulosti pro **BG. Collection**, většinu článků, které publikuji v **BG. Listech** i jinde), trápím se nad zadáním, na které jsem zadavateli přikývnul v nádherném prostředí malebné hospůdky na festivalu **Country Vojtěchov 2006**, trápím se nad tématem velmi lákavým a pro mne velmi zajímavým. Naprosto nevím, proč se mi do úvodu tohoto článku vloudily následující verše:

*Oh, I'll twine with my mingles and waving black hair
With the roses so red and the lilies so fair
And the myrtle so bright with the emerald dew
The pale and the leader and eyes look like blue.*

*Oh I'll dance, I will sing and my laugh shall be gay
I will charm every heart, in his crown I will sway
When I woke from my dreaming, my idols was clay
All portion of love had all flown away.*

*Oh he taught me to love him and promised to love
And to cherish me over all others above
How my heart is now wond'ring no mistry can tell
He's left me no warning, no words of farewell.*

Já budu hladit jeho černé vlasy
Jeho rty jsou růže červené a jak lilie, tak poctivá.
a myrta tak jasná se smaragdem orosi
a jeho oči jsou tak modré.

Já budu tančit. Já zazpívám a můj smích je rozpustilý
já okouzlim každé srdce, v jeho koruně já budu se kymáčet
když jsem se vzbudila z mého snění, moje idoly byly ztracené
všechna láska ulétá.

On mě učil milovat a slíbil lásku
a ochrání mě proti všem.
Jak mé srdce je nyní zasně nad touhle nepravostí.
On je zanechal bez varování, bez slova rozloučení.

„31. července 1927 naložili Carterovi z *Maces Springs* ve Virginii svůj *Ford – Model A* a zamířili k *Bristolu* v *Tennessee*. Jejich cesta byla reakcí na inzerát v místních novinách, hledající nové talenty k nahrávání pro *Victor*... první písní, kterou další den pro *Victor* nahráli byla „*Bury Me Beneath The Willow*“ – píseň, kterou znali už od kolébky.“ (Martin Žák, Banjo dávných horalů, farmářů, kovbojů, tuláků a jiných dobrodruhů).

Opravdu si myslím, že pokud bych měl seriózně mluvit o autoharařě, nemohl bych si vybrat lepší citát k mému článku. Tato kniha je totiž půvabným dílem,

keré nejen, že zasvěcuje čtenáře do problematiky horalského banja, ale, a to chápu jako podstatné, dokáže nastínit celou atmosféru vzniku a rozvoje hudby, které se obecně říká *mountain music*.

Vybral jsem si zmíněný úryvek právě z toho důvodu, že právě 1. srpna 1927 společnost **Victor** natočila právě tuto píseň a právě v podání tria **A. P. Carter, Sarah** a **Maybelle**. Proč právě tohle trio? Proč právě **Carter Family**?

Maybelle, A. P., Sara

Zkusme prozkoumat něco málo o nich. Tato venkovská rodina pocházela z malého města *Maces Springs* v pohoří *Blue Ridge Mountains* ve Virginii. Zakladatelem této rodinné skupiny byl **A. P. Carter** (*Alvin Pleasant Delaney Carter*, narozen v *Maces Springs, Virginia*, 15. prosince 1891, zemřel 7. listopadu 1960), pro skupinu sbíral a upravoval staré lidové písně, zpíval většinou doprovodný bas a občas i vedoucí hlas. Sólový hlas obvykle zpívala jeho žena **Sára** (*Sara Dougherty Carter Bayes*, narozená ve *Flat Woods, Virginia* 21. července 1898, zemřela 8. ledna 1979), se kterou se oženil v roce 1915, a která také hrála na autoharařu nebo na kytaru. V roce 1926 se do rodiny přivdala sestřička **Maybelle** (*Maybelle Addington Carter*, narozená v *Copper Creek, Virginia* 10. května 1909, zemřela 23. října 1978), která hrála na kytaru a zpívala sopránové party. Právě **Maybelle**, které se později začalo říkat „*Matka Maybelle*“, dala podklad pozdější slávě „**kytary Carter Family**“. **Maybellina** kytara **Gibson L-5**, která je hraná právě jejím úžasným rukopisem (melodie je vedená na basových strunách s následným harmonickým „chopem“ přes tři horní struny) může být chápána jako standardní *bluegrassový* styl hry do dnešní doby. **Sara** doprovázela její hru na autoharařě nebo na druhé kytarě. Lze spekulovat, že pokud by neexistovala *Carter Family*, jen velmi těžko

by mohl existovat bluegrass jako hudební styl.

Ve starých stringbandech bylo totiž poslání kytary velmi strohé. Pokud si uvědomíme, že v těchto horalských kapelách chybí basový nástroj (případně je zastoupen „nástrojem“ washbass (popravdě řečeno nic moc)), pak právě kytara je nástrojem s „jednoduchým“ posláním. Kytara je se stringbandech 20. let 20. století základním rytmickým nástrojem. Právě hra Maybelle byla naprosto odlišná. Při „zpívání do plechovky“ Maybelle nejen že udává základní rytmus a harmonii, ale její hra obsahuje i melodickou složku. V dané době naprosto unikátní hra na kytaru v hudbě, kterou se zabýváme. Maybellino zpracování „*Wildwood Flower*“ je naprosto úžasné (nejen kytarovou hrou, ale také zpěvem). Právě tímhle způsobem hry, kdy levá ruka na basových strunách hraje melodii v lichých dobách a následně v sudých dohrává harmonický podklad zaujala Maybelle pana **Ralpha Peera** natolik, že je (tedy Carter Family) přizval k dalším natáčecím sessionům.

Trochu odskočím... Možná je to zcestné v době úžasných kytarových výkonů soudobých kytaristů, ale zkuste se přátelé zaposlouchat do kytar nahrávek Foggy Mountain Boys (napadá mne namátkou „*The Jimmy Brown the Newsboy*“) nebo Stanley Brothers. Uslyšíte naprosto totožnou práci, kterou na nahrávkách Victor předvádí Maybelle Carter.

Právě nezaměnitelný sound Maybelliny kytary

ovlivnil celou řadu dalších významných hráčů. Jako příklad lze uvést alespoň ty, kteří se k dědictví Carter Family hlásí: Johnny Cash, Lester Flatt a Earl Scruggs, Joane Baezová, Pete Seeger, Doc Watson, Nitty Gritty Dirt Band (se kterými se Maybelle účastnila natáčení trojalba „*Wild The Circle Be Unbroken*“, na kterém se podílelo i mnoho dalších hvězd), New Lost City Gamblers, Bob Dylan...

Během prvního roku své existence se stala Carter Family na celém jihovýchodě natolik populární, že si jich všimli i hledači talentů firmy Victor, Ralph Peer a přizval je k natáčení.

Jak již bylo uvedeno 31. července 1927 A. P. Carter ve Fordu – Model A, ve kterém s ním byla jeho žena Sara, jeho švagrová Maybelle, která byla v té době sedm měsíců těhotná, a A. P. a Sary dvě děti, vyjeli z Maces Springs ve Virginii do Bristolu v Tennessee. Cílem této cesty bylo nahrávání pro „lovce talentů“ fy. Victor Ralpa Peera. Carter trio zde nahrálo 1. a 2. srpna šest nahrávek, mezi kterými byly i „*The Storms Are On The Ocean*“ a „*Single Girl, Married Girl*“, kterými se započala slavná éra akustické country music.

V letech 1927–1943 nahrála Carter Family na 250 nahrávek, které se prodávaly v milionových nákladech, pod značkami Victor, ARC (později se přejmenovala na Columbia Records) a Decca. Dnes mnoho těchto nahrávek lze chápat jako zlatý fond akustické country music, stačí jmenovat např: „*I'm Thinking Tonight of My Blue Eyes*,“ „*My Clinch Mountain Home*,“ „*Worried Man Blues*,“ „*Wabash Cannonball*“. A. P. a Sara se (velmi nekonvenční Sara v této puritánské době odešla od rodiny) v roce 1932 rozvedli, ale pokračovali v koncertování a nahrávání až do roku 1939, kdy se turné omezily, a kdy se k původnímu triu přidaly již dospělé dcery Maybelle. V roce 1943 se Carter Family rozpadá. Zahořklý a unavený A. P. se vrací do rodného Maces Springs. V rodinné tradici pokračuje pouze Maybelle se svými třemi dcerami, Helen, June a Anitou, jako „*Mother*“ Maybelle and the „*Carter Sisters*“ a od roku 1950 vystupovaly v nashvillské Grand Ole Opry... Tolik o této úžasné rodině.

Ralph Peer, hledač nových talentů v dobovém boomer horalské hudby byl uchvácen především hrou Maybelle. Zkusím se podívat na tuhle postavu (zcela vyjimečnou v oblasti hudby) ještě z jedné roviny. Maybelle Carter jako... ano Maybelle musela být úžasná žena. Pokud se podíváte na dobovou fotografii, Maybelle je dívka velmi krásná.

Mimořádně není právě tohle zrod bluegrassu (já to opravdu nevím)? Takhle situace byla skvěle zmapována v pořadu BBC „Historii of Country Music“ (nedávno se objevil na ČT 2). Právě rozporu plná postava paní Maybelle Carter je s autoharkou velmi úzce spojena.

Maybelle Carter v původní Carter Family hrála na kytaru. Teprve po roce 1943, kdy původní sestava ukončuje činnost se Maybelle začíná cíleně zabývat autoharkou. Mění zcela zásadně způsob hry a následně i konstrukci nástroje. Do této doby se na nástroj hraje v „stolové“ poloze (nástroj leží na stole základnou proti hráči, levá ruka ovládá dusítkový most, pravá ruka vpravo od mostu trsá na strunách). Maybelle používá nástroj ve stoje. Autoharka je na hrudi hráče, spodní deskou k tělu, přidržovaná a stabilizovaná lokty, levá ruka ovládá most, pravá poněkud níže trsá na strunách. Současně zjišťuje, že zvuk je výraznější, když pravá ruka hraje co nejdále od ladicích kolíků. Proto se následně celý dusítkový most posouvá směrem dolů k očkám strun. Tato změna zásadně ovlivňuje nástroj. Styl, který tak Maybelle vytvořila se následně nazývá **Carter style** (Appalachian Style).

Dobrá dostávám se k techničtější části článku.

Co to je autoharka a jak a z čeho vzniká: Věcně je autoharka trsací strunný nástroj s celoznějícími strunami. Je to vlastně pětistranný rám s horní a spodní deskou (jsou laděné v kvintě) nápadně připomínající citeru (vývojově z ni pochází, ale to později). Nad horní deskou jsou nataženy chromaticky nebo diatonicky laděné struny. Obvyklý počet chromatických strun je 36. Ve spodní části je nad strunami uložen dusítkový most s jednotlivými akordovými dusítky. Po stisknutí dusítka příslušného akordu jsou zatlumeny struny, které do něj nepatří. Pravá ruka rozechvívá plektem nebo palcovým prstenem zbylé nezatlumené struny.

Autoharka jako název pro hudební nástroj se objevuje ve Spojených státech, respektive na jejich východním pobřeží. Nicméně její věcný domov je v Evropě a to v oblasti Saska, Bavorska a také Rakouska. Zde se vyskytuje v oblasti lidové hudby nástroj citera a jako doplňkový dobový nástroj také akordová citera. V konstrukci si od autoharky liší jen dusítkovým mostem položeným poněkud výše.

Velmi jsem toužil po autoharkě. Dozvěděl jsem se, že kdesi v bývalé NDR se autoharky resp. akordové citery vyrábějí. Nicméně touha po tomto nástroji nebyla tak velká a jeho užití v muzice, kterou jsem tehdy dělal (řádově patnáct let zpátky) bylo problematické. Jednoho dne se mi poštětilo v jedné malých starožitnostech v Plzni objevit zaprášenou autoharku – akordovou citeru rakouské výroby z dílny pana Mullera. Pak už byla otázka jen výmluvnosti snížit požadovanou cenu na polovinu a odnést si tenhle unikát domů. Přední deska je smrk, zadní deska javor, rám, most, dusítka jsou bukové. Nástroj je diatonicky laděn do G, opatřen 22 strunami a šesti dusítky v základních akordech: G, C, D, e, a H⁷, design je proveden v černé a antique red.

V závěru článku úvaha poněkud z jiné oblasti. V časopise Bluegrass Unlimited (tuším tak ročník cca. 1992, opravdu na šumavské chalupě nemám archiv BU) vyšel rozsáhlý článek o autoharkě, včetně její tvarové proměny a včetně jejího „tvůrce“ ve Spojených státech pana Zimmermanna, rakousko-uherského emigranta z Vídně (včetně dobových fotografií). Nabízí se tedy spekulace poněkud lokálně patriotická. Existuje předpoklad, že jeden z největších českých velikánů, vynálezce, hudební skladatel, reformátor, dramatik, cestovatel, náš svou současností nedoceněný a námi oslavovaný Jára Cimrman (v době svého prokázání pobytu ve Vídni se psal Zimmermann) se z důvodů obživy začal zabývat stavbou hudebních nástrojů a po své emigraci do Spojených států (v životě J. C. je nezmapované období let 1874 až 1882) patentoval na patentovém úřadu US svůj patent akordové citery (autoharky). To by nebylo naprosto nic neobvyklého, když uvážíme, že rodáci našich východních sousedů, bratři Dopyřerové z Dolní Krupě u Trnavy přispěli do pokladnice bluegrassu svým patentem resonanční kytary. Nic neobvyklého v souvislosti s českými kořeny banjového velikána pana Tonyho Trischky. Podstatné na naší úvaze je zpochybnění myšlenky, že neexistuje fotografie našeho Mistra. Zpět odkazují na BU, kde v příslušném článku je Mistr vyfotografován včetně jeho famózního patentu.

Jarda Pertlíček – APPLE
www.iapple.unas.cz

BEAN BLOSSOM 2006 (2. část)

Čtvrtek byl posledním hezkým dnem na Bean Blossom, tedy alespoň pokud jde o počasí, hudební lahůdky samozřejmě pokračovaly dál a nehezké počasí paradoxně přineslo i jeden zajímavý zážitek, o kterém bude řeč později. V noci ze čtvrtka na pátek se strhla bouřka a páteční ráno bylo nehezké, studené a deštivé. Jestliže jsem nebyl připraven na zimu, pak ještě méně jsem byl připraven na všudypřítomné bláto, do údajně slunných Států jsem přiletěl v sandálech, takže moje sváteční polobotky do Grand Ole Opry si na Bean Blossom užily svoje. Navíc mi nezbylo, než si vyrobit pláštěnku z velkých pytlů na odpadky (samozřejmě nepoužitých!), jinak bych v tom dešti v hledišti dlouho nepřežil. Záhy jsem také pochopil smysl všudypřítomných nápisů „Shows Rain or Shine“, ať byla průtrž, ve kterou se ranní déšť měnil, sebeprudší, hrálo se přesně podle stanoveného harmonogramu dál, byť se diváci v hledišti dali spočítat na prstech mnohdy jen jedné ruky.

Ještě než napíšu něco o kapelách, které mě zaujaly, rád bych se podělil o zážitek, který jsem měl na jednom z workshopů. Vzhledem k tomu, že večer měli vystoupit **The Country Gentlemen Renunion**, tj. staří Country Gentlemen v sestavě pokud možno co nejbližší té původní, konalo se odpoledne setkání se členy této legendární kapely, na které jsem se velmi těšil. A skutečně, workshop padesát let Country Gentlemen stál za to. Původní sestavu reprezentovali tito pánové: Eddie Adcock – banjo,

Jimmy Gaudreau – mandolína (v úplně původních CG hrál mandolínu John Duffey, který je už bohužel po smrti, Jimmy Gaudreau přišel po něm), Randy Waller (syn zakladatele CG, již rovněž zesnulého Charlie Wallera a kapelník současných CG) a jeden z mých největších celoživotních vzorů, basista Tom Gray. Pánové byli velmi milí a skoro 2 hodiny odpovídali na dotazy zhruba třiceti fanoušků, kteří si přišli tyto uctyhodné gentlemeny poslechnout. Jednou z věcí, kterou všichni několikrát zdůraznili bylo, že každý muzikant by se měl snažit o svůj vlastní, originální zvuk a projev. Randy Waller vzpomínal na svého otce, jeho nejoblíbenější píseň *A Letter to Tom*, u které měl vždy slzy v očích a taky jak nenáviděl zkoušky a cvičení. Hned však dodal, že Charlie byl geniální muzikant, že on sám musí cvičit hodiny, aby se jen z desetiny přiblížil jeho zpěvu a kytarové hře. Tu zmínil i Eddie Adcock, pro něj zůstává Charlie Waller nejlepším kytaristou (musím říct, že i pro mě), jakého kdy slyšel, zejména jeho fenomenální a nezaměnitelný doprovod. V souvislosti s tím Eddie připomněl důležitou, nenahraditelnou a přitom často opomíjenou úlohu doprovodné kytary v bluegrassu. Randy vzpomínal na poslední dva roky, které strávil po otcově boku na koncertních šňůrách v době, kdy už na tom byl Charlie zdravotně dost špatně. Málokdo možná ví, že v písni *Crying In The Chapel* z posledního CD, které Country Gentlemen nahráli, se Charlie s Randym střídají ve zpěvu slok.

The Country Gentlemen Renunion, Dagfinn a Pavel Barndejs na Bean Blossom 2006

No a kdo všechno v pátek hrál? První kapelou byl **Karl Shiflett & Big Country Show**, kapela věnující se nejtradičnějšímu bluegrassu a to včetně pódiové prezentace ve stylu čtyřicátých a padesátých let, daří se jim to bezvadně. Karl Shiflett je veliký klaun a já mám pro tenhle druh muziky slabost, byť musím po pravdě přiznat, že sestava muzikantů, kterou měl na svém posledním CD „*Worries on My Mind*“ (považuji tohle CD za jednu z nejlepších nahrávek, kterou jsem kdy slyšel), mi připadla výrazně lepší.

Po Karlu Shiflettovi hrála a hlavně výborně zpívala velmi sympatická kontrabasistka **Honi Deaton** s kapelou **Dream**. Repertoár se skládá jak z novějších věcí, které Honi píše, tak ze slavných country songů pocházejících z pera třeba Jimmie Rodgerse nebo Hanka Williamse. Moc se mi líbila její písnička „*Promise to a Soldier*“, kterou Honi věnovala památce svého dědečka, který padl v roce 1945 na Okinawě a která je i titulní písní jejího posledního CD. Zajímavé je, že když jsem tohle CD, které natočila se spoustou vynikajících studiových muzikantů, později slyšel, nelíbila se mi ta muzika zdaleka tak jako to, co hrála kapela živě přímo na podiu ve výrazně jiné sestavě. A kupodivu mám tuhle zkušenost s více kapelami.

Dalšími vystupujícími byli **Tim Graves & Cherokee** a **Blue Moon Rising**, kapely výborně hrající modernější bluegrass a po nich **David Parmley & Continental Divide**. David Parmley je vynikající zpěvák, dlouhá léta působil ve slavné kapele Bluegrass Cardinals, stejně jako mandolinista Randy Graham. Banjista Dale Perry hrával před lety s BG Cardinals na basu, já ho však spíše znám z doby, kdy hrál na banjo a především zpíval nádherný bas s Doyle Lawsonem a jeho kapelou Quicksilver.

Velmi jsem se těšil na **Country Gentlemen**, potkal jsem se s nimi už na jaře v Holandsku a byli vynikající. Ani tentokrát nezklamali, kapela hraje jak písničky z repertoáru starých Country Gentlemen tak i věci novější, většinou z pera Randyho Wallera nebo basisty Gary Creeda. Sound kapely připomíná hodně staré CG a muzikanti sklízeli bouřlivý aplaus právě za věci z repertoáru starých CG. Randy Waller je velmi kreativní muzikant, který působil dlouhá léta v nejrůznějších bluegrassových i nebluegrassových hudebních seskupeních a často přemýšlím, co asi říká tomu, že největší odezvu mají právě písničky starých Country Gentlemen, zahrané a zazpívané pokud možno stejně jako před čtyřiceti lety. Nelze ještě nezmínit Randyho bavičství v nejlepším slova smyslu, humor, vtipky a nejrůznější legrácky se proplétají celým vystoupením. Viděl jsem Country Gentlemen s Charlie Wallerem v roce 1993 a jablko skutečně nepadlo daleko od stromu, starý Charlie

dělal to samé, hrál, zpíval a hlavně bavil lidi, co mu síly stačily.

Pátečním vrcholem bylo pro mě samozřejmě vystoupení **Country Gentlemen Renunion Bandu**. O sestavě jsem se už zmínil, zbývá jen dodat, že pánové Eddie Adcock (banjo), Tom Gray (basa), Jimmy Gaudreau (mandolína) a Randy Waller (kytara) vystoupili ve slušivých oblečcích a la šedesátá léta a že to byl neuvěřitelný nářez od začátku až do konce. Kapela přehrála všechny nejznámější pecky, které mívali Country Gentlemen na repertoáru a vzhledem k tomu, že Randy, když chce, umí dokonale napodobit otcův zpěv, stačilo zavřít oči a člověk byl na koncertu Gentlemenů v šedesátých letech, tak jak je známe z živých nahrávek, Randy navíc hrál na otcovu legendární kytaru Martin s nádherným zvukem a s perletí vykládaným nápisem Charlie Waller na hmatníku. Vzpomínám si, jak nám na jaře 2006 v Holandsku Randy vyprávěl, že tu kytaru chtělo koupit hodně lidí, nabízená cena byl rovný milion dolarů, ale že ji prostě prodat nemůže.

Poslední páteční kapelou byli **Clinch Mountain Boys**, kteří doprovázeli syna Ralpha Stanleyho, Ralpha II. Mám doma jedno jeho sólové CD natočené s Donem Rigsbym a rovněž nějaké videonahrávky a bez mučení přiznám, že mě jeho zpěvácké výkony nikdy nijak zvlášť nebraly, nicméně Američané ocení rodinné muzicírování a tak měl Ralph II. v publiku spoustu fanoušků a i mně se živé show líbilo mnohem víc než studiové projekty.

Ralph II. & CMB byl poslední kapelou, která hrála na aparaturu na podiu. K liliáku se v podvečer přidaly ještě hromy a blesky a tak se pořadatelé

rozhodnutí přesunout další vystoupení pod střechem. A musím napsat, že to byl nezapomenutelný zážitek a že jsem byl nakonec za nepřízeň počasí rád. O systému hraní, kdy každá kapela hraje 2x už jsem psal. Pořadatelé zorganizovali hraní pod plechovou střechem, kde se normálně prodávala CD, takže jsem měl možnost všechny kapely slyšet hrát ještě jednou bez aparatury obklopené zbytky diváků. A protože diváků nebylo až tak moc, stál jsem většinou hned vedle kapely, v podstatě jako když člověk sedí nebo stojí vedle někoho na sessionu. Bylo nesmírně zajímavé sledovat, jak slavné kapely obklopeny pár věrnými fanoušky a bez aparátu hrály jako o život, nejsem si jist, že by se s podobnou situací se cíť vyrovnala každá naše kapela. A zase jsem se přesvědčil, jak důležitý je pro leckoho aparát, totiž že bez něj není skoro slyšet.

V pátek jsem se nevěnoval pouze muzice, odpoledne jsme navštívili pána jménem **Jim Peva** a setkání to bylo nezapomenutelné. Jim Pevey je jakýmsi kronikářem Bean Blossom, napsal o festivalu a lidech okolo něj knížku, kterou mi věnoval a hlavně byl dlouholetým a velmi blízkým přítelem Billa Monroea. Vzpomínal, že pozemky, na nichž se festival koná, byly v Monroeově vlastnictví, že o ně ale přišel (podle všeho, co jsem kdy slyšel a četl, správa vlastního majetku se Monroeoovi nikdy příliš nedařila) a současným majitelem je pan Dwight Dillman, všemi na festivalu přezdíváný „Dýdý“. Konečně jsem pochopil, kdo je ten velmi milý, sympatický a typicky americky tělnatý starší pán, který si tu a tam s vystupujícími kapelami zahrál jednu nebo dvě skladby na housle. Na ohni v kotlíku před karavanem bublaly fazole s nějakým masem, mluvili jsme o bluegrassu a Bean Blossom a Jim vyprávěl, že Bill vždycky se-

Pavel Brandejs a Jim Peva

děl tady u téhož ohně co teď my, poslouchal muziku, občas celé hodiny mlčel a občas okomentoval dění na pódiu, co ta či ona kapela dělá dobře a co se mu naopak nelíbí. Bill Monroe byl nepochybně velká osobnost, zároveň velmi komplikovaná, hodně přemýšlel o muzice, bylo ale velmi těžké proniknout do jeho myšlení a často se to zřejmě nedařilo ani jeho nejbližším přátelům. Jsem Jimovi za vzpomínky moc vděčný a znovu si uvědomuji, jaké jsem měl štěstí, že jsem si mohl v roce 1993 s otcem bluegrassu potřást rukou.

Mým posledním dnem na Bean Blossom byla sobota. Hned ráno se spustil takový liják, že v hledišti zůstala jen hrstka nejskaldnějších fanoušků, odpoledne se ale počasí konečně umoudřilo a přestalo pršet.

Prvním sobotním zážitkem bylo vystoupení **Audie Blaylocka** a jeho kapely **Redline**. Audie je vynikající kytarista a zpěvák s bohatou muzikantskou minulostí, hrával mimo jiné s Rhondou Vincent. S kapelou předvedli úžasný výkon, do vystoupení dali vše, všichni muzikanti jsou excelentní pickeři, Barry Reed je jeden z nejlepších basistů, co jsem kdy slyšel, na mandolinu hraje houslový virtuos Mike Cleveland, který ji samozřejmě občas střídá s houslemi, takže jsem si v několika skladbách vychutnal zdvojené fiddle, zkrátka tahle kapela byla pro mě jedno z nejpříjemnějších překvapení celého festivalu.

Nepříjemným překvapením bylo naopak vystoupení syna otce bluegrassu **Jamese Monroea** a jeho kapely **The Midnight Ramblers**. Znal jsem tuhle sestavu z několika videonahrávek a nikdy mě to příliš nevzalo, skutečnost byla ale ještě smutnější. Notoricky známé skladby odehrané způsobem hodným námezdního šumaře, který včera hrál odpolední čaje, dnes country bál a zítra vystupuje na předvolebním mítinku, bez nadšení, bez stopy čehokoliv tvůrčího, bez nápadu, smutné.

Dalším vystupujícím byl legendární mandolinista a zpěvák **Bobby Osborne**, jeden z bluegrassových pionýrů. **The Osborne Brothers** patří mezi tzv. Velkou osmu, mezi osm kapel, které měly zásadní vliv na vývoj bluegrassu a stanovily mantinely tohoto hudebního žánru, kapela kromě jiného nahrála skladby *Rocky Top* a *Kentucky*, které se později staly dokonce oficiálními hymnami států Tennessee a Kentucky. Byl jsem tedy zvědav, jak bude znít Bobbyho nová kapela bez bratra Sonnyho, jehož brilantní a osobitá hra na banjo padesát let spoluurčovala sound kapely a který v roce 2005 ze zdravotních důvodů ukončil veřejně vystupování. V kapele hraje na banjo poslední banjista Billa Monroea Dana Cupp.

Rád poslouchám banjový styl Sonnyho Osborna a musím přiznat, že mě Dana Cupp svou hrou nenadchl, hraje pochopitelně výborně, ale přece jen styl, který hrál u Monroea, mi k muzice Bobbyho Osborna příliš neseděl. Ale třeba je to záměr, prostě to už nejsou staří Osborne Brothers. Bobby má pořád svůj nádherný hlas, byť už přece jen ve svých 75 letech nedosáhne na nejvyšší tóny, i mandolínová sóla měla slabší místa, ale takové legendě to samozřejmě jako posluchač rád odpustím. Určitě je dnes mnoho brilantnějších hráčů, ale Bobby psal dějiny bluegrassové mandoliny a nebýt jeho, nebyli by ani ti brilantní následovníci.

V sobotu odpoledne byl přívál muziky z pódia na chvíli přerušen uvedením další bluegrassové legendy, banjisty **J. D. Crowea** do Sině slávy Bean Blossom. Mezi gratulanty nechyběli Ralph Stanley, Bobby Osborne, James Monroe, Karl Shifflett, Eddie Adcock a na pódii se na chvíli vytvořila sessionová sestava složená z gratulantů, která odehrála 2 nebo 3 bluegrassové standarty. Mám pocit, že pomalu každý festival v Americe má už svoji síň slávy a dochází tím trochu k devalvaci toho pojmu, nicméně ohlas publika během celé ceremonie byl bouřlivý, kromě muzikantů přišli pográtulovat i místní celebrity, šerif, starosta, sponzoři, byla to evidentně významná společenská událost. J. D. Crowe už na pódii zůstal a vystoupil se svou kapelou **The New South**. J. D. patří mezi mé nejoblíbenější banjisty, velmi rád ho poslouchám, ale jeho show má až tak nevzalo, přece jen 20 skladeb ve středním tempu s pořád stejným trojhlasem a aranží byla trochu nuda.

Tečku za sobotním večerem pak udělalo více než hodinové vystoupení **Ralpha Stanlehy** a jeho **Clinch Mountain Boys**. Dr. Ralph Stanley (Ralph obdržel čestný doktorát na Lincoln Memorial University v Tennessee v roce 1976) oslaví v únoru 2007 své osmdesáté narozeniny, profesionálně začal vystupovat s bratrem Carterem před šedesáti lety a je u publika nesmírně populární, myslím, že po smrti otce bluegrassu převzal pomyslnou štafetu nestora bluegrassové muziky. Jeho popularitu jen umocňuje to, že na pódii s ním kromě syna Ralpha II. hraje na mandolínu i jeho vnuk, čtrnáctiletý Nathan Stanley, Američané si na rodinné kadešce potrpí a tři generace pickerů na pódii vzbuzují nadšení. Ralph už na vystoupení pouze zpívá svým nádherným hlasem, který neztratil nic ze své síly, na banjo hraje Steve Sparkman typickým Ralphovým stylem. Výjimkou byla skladba *Rocky Island*, kterou Ralph odehrál clawhammerem, který je pro něj typický a ze kterého částečně vychází i jeho tříprstý banjový styl. Z vystupujících muzikantů nesmím zapomenout na vynikajícího hráče na kontrabas a majitele nádherného tenoru, Jacka Cookea. Ten je po Ralphovi

služebně nejstarším členem kapely, pracuje pro něj jako člen Clinch Mountain Boys nepřetržitě 36 let, první ovšem stál na pódii se Stanley Brothers už v roce 1955, následující 4 roky pak strávil jako kytarista a lead zpěvák u Billa Monroea. Po vystoupení jsem se s ním na chvíli sešel v zákulisí, Jack byl velmi přátelský, jeho jižanský dialekt dal ale mé chabé angličtině zabrat a tak jsem bohužel raději zůstal pouze u zdvořilostních frází. Stejně sdílný a příjemný byl kytarista James Allan Shelton, který je kromě své vynikající kytarové práce také organizačním mozkiem Clinch Mountain Boys a v poslední době začíná publikovat zajímavé články z historie Stanley Brothers, na rozdíl od Jacka navíc dokáže mluvit i srozumitelnou a pomalou angličtinou. Každopádně Ralph Stanley a jeho Clinch Mountain Boys byli vynikající, Ralph se v lead zpěvu střídá se synem Ralphem II. nebo Jackem Cookem, instrumentálky střídaly gosty, skladby také skladby rychlé a Ralph zazpíval i píseň „*O Death!*“ známou z filmu „Bratříčku kde jsi?“, lidé jásali, kapela přidávala.

V té souvislosti bych rád zmínil práci moderátora, nebo jak v USA říkají MC, zde odváděl skvělou práci většinou Sam Jackson. Konferenciér zasahuje velmi aktivně do dění na pódii, vybízí diváky k potlesku často už na začátku sóla, rozteskává publikum na přidavky a samozřejmě hlídá čas, který má kapela na své vystoupení. V tom jsou moderátoři velmi neústupní, nezažil jsem jedinou kapelu, která by si dovolila přetahovat nebo diskutovat o délce vystoupení, pokud kapela měla ještě čas, MC vyburcoval publikum k vyžádání dalšího přidavku a naopak, pokud si někdo připravil skladeb mnoho, kapela prostě nepřidávala.

Musím také vzpomenout sobotní návštěvu bluegrassového muzea v Bean Blossom, které je věnováno historii festivalu a kam mají návštěvníci festivalu vstup zdarma. A nesmím zapomenout na Flea Market neboli bleší trh, který se každoročně během festivalu koná. Bleší trhy jsou obecně v USA velmi populární, některé z těch, které jsem navštívil, byly obrovské a dalo se zde koupit prakticky cokoliv, od starých LP po pušky a pistole a od uniforem US Army po kuchyňské nádoby a kovbojské boty.

No a to je z podzimního Bean Blossom 2006 všechno. Prošel jsem se naposledy po areálu, poslechl si pár nočních sessionů (vzhledem k počasí se prý jamovalo mnohem méně než v jiných letech), potřásl si rukou s několika přáteli, které jsem tam během těch nádherných čtyř dní potkal a jeli jsme se s Dagfinnem na chvíli prospat, v neděli brzy ráno jsme vyráželi zpět do Tennessee.

Pavel Brandejs

Interview: Jana Doláková – Mougín, Stephen Mougín

Janu Dolákovou-Mougín (čti moudžin) znám už řadu let. Začala zpívat s „bratislavským“ Fragmentem právě v době, kdy jsem já začal hrát s „rakouským“ Nuggetem, tedy kolem roku 1992. Díky našemu společnému spoluhráči – dobristovi Henrichu Novákovi jsme byli o své činnosti navzájem dobře informováni. Já později založil PBB a hrál s Poutníky, Jana zůstala věrná Fragmentu a šestkrát s ním strávila několik měsíců na šňůře po USA. S ní jako frontankou vyhrál Fragment hlavní cenu SPG-MA ve Vídni, kapelu roku na EWOBu v Holandsku a natočil osm CD. Následkem jejího cestování po USA byla svatba a přestěhování tamtéž. Vzala si **Stephena Mougína**, který se poté našťěstí stal kytaristou a zpěvákem v **Sam Bush Bandu** a tak mě napadlo požádat je oba o rozhovor. (Na konci roku jsem se zase já celkem náhle stal banjistou Fragmentu, ale to už je jiná historie...)

Ahoj Stephene, jak se to stane, že se člověk stane spoluhráčem Sama Bushe, což je snem každého muzikanta? (Tedy alespoň mým určitě.)

Mám opravdu velké štěstí, že hraju se Samem. Dovedla mě k tomu spousta jamování, navazování kontaktů a hraní s těmi pravými lidmi. Jezdil jsem s Randy Kohrs Bandem a na některých koncertech s námi hrál Scott Vestal a tak jsme se seznámili. Scott mě požádal, abych odehrál s ním a jeho ženou koncert ve Station Inn, kde další naši spoluhráči byli Byron House, Chris Brown, Steve Thomas a Randy

Kohrs. Je srandovní, jak někdy malé věci vedou k velkým. Ted' hraju se Scottem (banjo/banjo synthesizer, Byronem (basa) and Chrisem (bici) v Samově kapele!

Kolik skladeb ses kvůli Samovi musel naučit? Hrajete každý večer stejný program? Co průvodní slovo, improvizuje Sam hodně, nebo je to víceméně pořád stejný?

Asi si umíš představit, že Samův seznam skladeb je opravdu hodně dlouhý; od skladeb New Grass Revivalu až po nejnovější album "Laps in Seven". No, kolik skladeb...řekněme hodně! Jsem opravdu rád, že set list se mění každý večer, přestože jsou tam skladby, které hrajeme skoro vždycky. Prima jsou i změny během setu! Sam má skvělé průvodní slovo a vždycky naváže s publikem výborný kontakt, ale možná bych měl dodat, že se soustředíme na hraní a ne na mluvení!

Zkoušeli jste hodně, nebo Sam předpokládal, že se všechno naučíš doma sám?

V zásadě se musíš ten materiál naučit předem. Sam mi moc pomohl během učení, ukazoval mi různé způsoby jak hrát určité věci a některé prstoklady (většina lidí to neví, ale Sam je skvělý kytarista a hodně jsem se od něj naučil). Několik dní jsem strávil u něj doma a přehrávali jsme ty skladby spolu, než se k nám připojili ostatní. Když děláme na nové

Stephen, Sam, Byron – Merlefest 2006

písničky, snažíme se to dělat na šňůře. Bud' během zvukovky, nebo ve volném dni.

Koukal jsem se na vaši stránku a hrajete 5 až 10 koncertů za měsíc. Máš ještě čas dělat jiné věci?

V tomhle ohledu je ta práce výborná. Hrajeme dost, abysme vydělali na živobytí, ale při tom máme čas věnovat se i ostatním projektům. Letos v létě jsem měl čas párkrát hrát s Melonie Cannon i něco nahrávat.

Vzal sis Slovenku – Janu Dolákovou z Fragmentu. Co si myslíš o evropských bluegrassových kapelách a muzikantech? Co jim schází ve srovnání s Američany? Co si myslíš o jejich angličtině, feelingu a všeobecném přístupu k muzice?

Během své první návštěvy festivalu IBMA jsem byl z evropských kapel na větví. Chápali, o co v bluegrassu jde, skvěle zpívali i hráli. Pro většinu Američanů je to neuvěřitelné, když poslouchají kapely jako je Fragment nebo Nugget. Obvykle je jejich první otázka: jak se dokázali naučit ten náš způsob zpěvu a hraní? Hrál jsem už v několika evropských státech, potkal jsem spoustu kapel a musím říct, že je tady ohromná spousta skvělých bluegrassových muzikantů.

Kdy jsi začal hrát a kdo byli Tvé vzory?

Začal jsem hrát, když mi bylo asi šest a poslouchal jsem hlavně Flatta & Scruggse, Billa Monroea, Bluegrass Cardinals a pár místních kapel ze severovýchodu. Pak jsem si oblíbil i moderní scénu (Alison Krauss, Lonesome River Band, Illrd Tyme Out, Blue Highway) a hudbu big bandů, muzikálů i rock. Na vysoké škole jsem studoval vážnou hudbu a trochu jazz, abych pochopil nepravidelné rytmy a alternativní harmonické postupy. Můj zpěv a hraní ovlivnili všichni od Franka Sinatry po Rona Blocka, protože si myslím, že je důležité rozumět co největšímu množství hudebních žánrů, ze kterých potom můžete čerpat.

Jak cvičíš hraní na kytaru a zpěv? Máš nějaké speciální rady nebo metody?

Cvičím co nejvíc můžu. Samozřejmě procvičování prstů, stupnice, technika trsátka...základy jsou nejdůležitější. Někdy ale rád improvizuju s deskami které mám rád, protože je fajn umět improvizovat s dobrou rytmickou sekci. Když hrajete ve skladbě všechny sóla a každé hrajete jinak nebo jinde na hmatníku, dostanete se mimo oblast svých „bezpečných“ licků a vyzkoušíte si nové věci a pomalu

a postupně přijdete na nové nápady... své vlastní.

Jano, co je nejtěžší na přestěhování do USA a co je na tom nejpříjemnější?

Chybí mi přátelé a rodina. Musela jsem si zvyknout na to, že je uvidím jen jednou za rok. Kromě toho jsou to jenom drobnosti jako třeba řízení. Spousta měst nemá městskou hromadnou dopravu, takže musíme všude jezdit autem. Přestože mám řidičák od 18, nejsem zkušená řidička. Nejpříjemnější věc (kromě spousty muzikantů ve městě) je mexická restaurace na každém rohu.

Jak trávíš čas, když je Stephen na šňůře?

Někdy jezdím se Stephenem a kapelou v jejich autobuse. Mám to moc ráda, užije se při tom spousta srandy. Letos jsem se dostala na Merlefest a Telluride. A když je pryč, jsem s kamarády. Chodíme na večeri, jezdíme na výlety, po památkách, děláme keramiku. Hledám taky materiál na album, které točíme se Stephenem jako duo, a občas hraju. Zpívala jsem s Melonie Cannon, hrála s 12letou velmi talentovanou houslistkou Leah Gray a taky zaskakovala v místní kapele After Midnight. Taky bych ráda udělala šňůru s Fragmentem v roce 2007. Dát tu šňůru dohromady bude hodně práce.

Kde teď spolu bydlíte?

Žijeme v domě asi 20 minut od Nashville.

Přeju hodně štěstí a díky za rozhovor!
Petr Brandejs

Jana, Stephen, Melonie – Branson 2006

Servis

NOVINKY V OBCHODĚ LYRA – listopad 2006

5. května 729, 512 51 Lomnice nad Popelkou
tel: 493 535 848 – informace
tel: 481 672 014, fax: 481 672 014
email: obchod@lyra.cz, http://www.lyra.cz

Legendy akustické hudby Tony Rice a Peter Rowan mají připraveno k vydání super CD, na kterém bude jedenáct „kousků“.

» Peter Rowan & Tony Rice – Quartet

V prodeji od 23.1.2007.

V prestižní sérii nahrávek letošního roku se na značce Sugar Hill mimo jiné objeví také CD Jerryho Douglase.

» Jerry Douglas Americana Masters Series – The Best Of The Sugar Hill Years.

V prodeji od 13.03.2007.

NEJPRODÁVANĚJŠÍ CD (konec r. 2006)

- 1 John Cowan Band – New Tattoo (PRC-1152)
- 2 Ricky Skaggs And Kentucky Thunder - Instrumentals (SKFR-1007)
- 3 Earl Scruggs – The Bluegrass Legend: Family & Friends (GLR-1608 (DVD))
- 4 Del McCoury Band – The Promised Land (MCM-0003)
- 5 Rhonda Vincent – All American Bluegrass Girl (ROU-0580)
- 6 Lonesome River Band – The Road With No End (MH-1099)
- 7 Doyle Lawson & Quicksilver – Through The Years (MH-10639(DVD))
- 8 Sam Bush – Laps In Seven (SH-4013)
- 9 Rhonda Vincent – Beautiful Star (ROU-0575)
- 10 J. D. Crowe & The New South – Lefty's Old Guitar (ROU-0512)

PRODÁM

akustickou kytaru (dreadnought) CORT EARTH 200. Rezonanční deska masiv smrk, zadní deska masiv mahagon, luby mahagon, krk mahagon, mechaniky Grover. Pečlivě vybraná mezi více kusy, zakoupená v květnu 2004, vzorně udržovaná, hraná pouze doma, výborný stav, pěkně vyhraná. Cena včetně pevného pouzdra 10000 Kč. Při rychlém jednání možná sleva. Tel. 732 767 923, e-mail: martin@enjoy-english.cz

Martin Stehlík

GRASSTOWN – NOVÉ CD

Kapela Grasstowne má velmi napilno. Připravuje svoje debutové album, které „svět bluegrassu“ očekává s velkým napětím. Že kapelu neznáte?

Alan Bibey: Mandolin/Vocals

(The New Quicksilver, Illrd Tyme Out a BlueRidge)

Steve Gulley: Guitar/Vocals

(Doyle Lawson & Quicksilver, Mountain Heart)

Phil Leadbetter: Resophonic Guitar/Vocals

(JD Crowe & the New South)

Jason Davis: Banjo

(Michelle Nixon & Drive)

Lee Sawyer: Upright Acoustic Bass

(The Larry Stephenson Band)

DESSERT – NOVÉ CD

Skupina DESSERT doročila druhé CD, k mání bude začátkem března. Jana Bílková opustila kapelu a na nahrávce se podílí jako host.

II. MUZIKANTSKÝ KEMP NA CHATĚ KOSODREVINA

12.–14. ledna 2007 sa konal II. Muzikantský kemp na chatě Kosodrevina v Nízkých Tatrách. Bohatá účast 16 kapel a více než 200 zúčastněných předpovídá jediné: „Příští rok se asi již nevejdeme!“ Již během festivalu projevil o příští ročník několik dalších kapel i ze zahraničí. Stěny chaty rezonovaly bluegrassem a country hudbou ve dne i v noci. Muzikanti ze Slovenska a okolních zemí si nenechali ujít ani minutu a poslední noc se „jamovalo“ non-stop do rána... Na adrese http://www.tatryfilmstudio.sk/html/SG_web_SK_03.html si můžete stáhnout videozáznam. Pro kapely ještě dodám – příští rok se pořídí profesionálně zpracované DVD, tak trénujte a trénujte. Více informací k festivalu najdete na www.folkcountry.sk a fotografie v galérii...

převzato z www.tatryfilmstudio.sk

foto: Tatryfilm studio

PŘEDKOLA BANJO JAMBOREE 2007

6. ročník konkurzu BJ se bude v případě zájmu soutěžních kapel odehrávat podle stejného scénáře jako v minulých letech. Počítat se dá s tradičními místy jako je Sloupnice, Chomutov, Nový Jičín. V tomto okamžiku jsou již známy přesné termíny jednotlivých předkol:

Nový Jičín – 14.04.2007, klub Galerka, organizátor Petr Brandejs (777122569, brandejs@seznam.cz)

Chomutov – 22.04.2007, Country saloon U Bizona, organizátor Petr Gärtner (737971477, petrgartner@tiscali.cz)

Sloupnice – 12.05.2007, U Starýho Rebelu, organizátor Pavel Brandejs (777564578, p.brandejs@orlicko.cz)

Soutěžní podmínky se neliší od předchozích ročníků, takže jen pro připomenutí: z každého předkola postoupí jedna kapela, kterou vybere 4členná porota, přičemž jedním "hlasem" bude divácké hlasování.

Vítězové jednotlivých předkol se utkají ve **finále v sobotu 23. června 2007** dopoledne na Banjo Jamboree v Čáslavi, kde na **celkového vítěze** opět čekají **zajímavé ceny** a možnost účinkování v odpovídajícím hlavním programu.

Uzávěrka přihlášek je 31. března 2007, zasílejte je na adresu David Němeček, Heyrovského 14, 635 00 Brno nebo e-mailem davidn@volny.cz. Přihlašované kapely budou rozmístěny podle geografické příslušnosti do jednotlivých předkol, ale je možné být zařazen na vlastní žádost i jinak.

Maximální počet v jednom předkole je z organizačních důvodů stanoven na šest, proto s přihlášením své kapely neváhejte.

V přihlášce uvádějte název skupiny, odkud jste a kontaktní údaje na kapelníka: adresu, e-mail, telefon.

V případě zájmu vyššího počtu kapel existuje i možnost zorganizování dalšího předkola, pro aktuální informace sledujte stránky BAČR <http://bacr.czechweb.cz>.

David Němeček

ZIMNÍ DÍLNA PBB

Plní se nám Zimní dílna PBB 23.–25.02. v Novém Jičíně (na banjo mám už poslední místo), takže pokud máte zájem, rozhodně neváhejte! Uzávěrka se blíží!

informace: <http://www.sweb.cz/brandejs/dilny.html>
přihlášku zašlu: brandejs@seznam.cz
Let it snow, let it snow, let it snow, Petr Brandejs

Kalendář akcí

ALBUM

- 10.02.2007** 5. ročník Valentinského hraní – Dvorce u Jihlavy
- 16.02.2007** Chomutov – country saloon U Bizona
- 28.02.2007** Robert Křesťan a Druhá tráva, předkapela Album – Chomutov – Kulíšárna
- 10.03.2007** Stříbro u Tachova
- 16.03.2007** Plesobál Liberec
- 17.03.2007** Poslechový bluegrassový večer – Chomutov – Country saloon U Bizona

BLACK JACK

- 24.02.2007** Sloupnice – U Starýho Rebelu
- 03.03.2007** Blata u Jičína – fest. Bluegrass na Blatech
- 29.03.2007** Praha – KD Zahrada, společně s PBB
- 18.05.2007** Vorthuizen, Nizozemí – EWOB
- 30.06.2007** Horná Poruba, Slovensko – festival

BG CWRKOT

- 24.02.2007** Sloupnice – host Black Jack, Maňána
- 03.03.2007** Blata u Jičína, penzion Diana
- 24.03.2007** Sloupnice – host Sunny Side
- 07.04.2007** Litomyšl, klub Kotelna
- 14.04.2007** Sloupnice, host Křeni
- 12.05.2007** Sloupnice předkola BJ
- 16.06.2007** České Libchavy, festival
- 16.06.2007** Ivančice, festival
- 23.06.2007** Banjo Jamboree
- 30.06.2007** Záhornice, festival

COUNTRY COCKTAIL

- 16.03.2007** bluegrassový večer v restauraci Florian, Jilové u Prahy, od 20.00 h (host Nugget)

DRIVE

- 24.2.2007** 19.00 Bratislava, Dom kultury Lúky, koncert se skupinou Meantime
21.4.2007 19.00 Brno, Divadlo Barka, festival Rádia Proglas

DRUHÁ TRÁVA

- 14.02.2007** 19.30 Dvůr Králové n. L. – Hankův dům
15.02.2007 19.30 Šumperk – Velký sál DK
19.02.2007 19.00 Příbram – divadlo
20.02.2007 19.30 Benešov – Měst. divadlo na poště
21.02.2007 19.30 Opava – Minorit
22.02.2007 19.00 Ostrava – Výškovice
26.02.2007 20.00 Praha – Retro Music Hall
27.02.2007 20.00 Děčín – klub Škuner
28.02.2007 19.00 Chomutov – Kulisárna
05.03.2007 19.30 Olomouc – U-klub
06.03.2007 19.30 Brno – Společenské centrum Bystrc
07.03.2007 19.30 Hustopeče – Společenský dům
19.03.2007 19.30 Chabařovice – KD Zátíší
20.03.2007 19.00 Litoměřice – Dům kultury
21.03.2007 19.30 Mělník – Masarykův kulturní dům
22.03.2007 19.30 Praha – KC Novodvorská
23.04.2007 19.00 Jindřichův Hradec – KC Střelnice
24.04.2007 19.30 České Budějovice – Jeremiáška
25.04.2007 20.00 Kladno – klub Dřevák
26.04.2007 19.30 Praha – KD Gong

KŘENI

- 14.04.2007 Sloupnice
 13.05.2007 Zlín, Zelenáčova Šopa

POUTNÍCI

- 23.02.2007** Moravany 19.30 KD
24.02.2007 Velká Bystřice 19.30 KD hosté přehlíd-
ky REGIO Banjo
07.03.2007 Postoloprty 19.00 Městské divadlo
08.03.2007 Chomutov 20.00 Country klub U bizona
09.03.2007 Krupka u Teplic 20.00 KD Country bál
14.03.2007 Plzeň 19.00 Divadlo Jonáš
15.03.2007 Cheb 19.30 Produkční centrum
23.03.2007 Veselí nad Moravou 19.00 Kino Morava
24.03.2007 Slavkov u Brna 17.00 Společenský dům

Karas slaví 50, hosté Robert Křesťan, Luboš Malina, Jiří Plocek aj.

- 04.04.2007** Rumburk 19.00 KD
05.04.2007 Cvikov 19.00 Kulturní klub
06.04.2007 Lázně Bělohrad 19.00 Areál lázní
07.04.2007 Hamry nad Sázavou 19.00 KD
08.04.2007 Kuřim 20.00 KD Country bál
12.04.2007 Zdice 19.00 Společenský klub
20.04.2007 Olomouc 17.00 Výstaviště Flora festival Léto s Kozlem
21.04.2007 Rajhrad 20.00 Kinokavárna

PETR BRANDEJS BAND

- 24.02.2007** Nový Jičín, klub Galerka 19.00 (u příležitosti 2. Zimní bluegrassové dílny PBB)
29.03.2007 Praha, KC Zahradka, společně se skupinou Blackjack, 19.00 h
21.04.2007 Pozlovice, hotel Ogar
22.04.2007 Zlín, Zelenáčova Šopa, 20.00 h

SALOON V MODRÉM

Začátky: ve 20 hodin
Kde: sál Divadýlka NOVANTA (bývalá Černá vdova)
 Debř u Mladé Boleslavi

Info: www.saloonvmodrem.info

- 24. SALOON V MODRÉM** – čtvrtek 08.03.2007
 Sunny Side (Praha)
 10 let kapely + křest nového CD
25. SALOON V MODRÉM – čtvrtek 26.04.2007
 Monogram (Praha)
 Flastr (Ml. Boleslav)

ZELENÁČOVA ŠOPA – BLUEGRASSOVÉ KOCERTY

- Dlouhá ulice 111, Zlín, začátky akcí od 20.00 h
13.02.2007 Fi & Kr country/bluegrassová kapela hrající v duchu svého názvu Fiasko & Krach
20.02.2007 The Šutrs, trampswinggrassová kapela
20.04.2007 pátek P.R.S.T – křest CD
22.04.2007 Petr Brandejs band bluegrassová klasika
13.05.2007 Křeni
28.05.2007 Robert Křesťan & Druhá tráva & Andy Owens (host USA) koncert v jednání

BLUEGRASS FEST**17.03.2007****U BIZONA OD 18.00 H****Zengerova 4105, Chomutov**

tel.: 474 629 273, mob.: 723 052 223

hraji: **FLASTR** (MLADÁ BOLESLAV), **ALBUM** (CV), **APPLE** (PLZEŇ), **TAVERNA** (PROSTĚJOV), **MINARET** (SLANÝ)

POZVÁNKA NA KONCERT

24.3.2007 ve Slavkově u Brna, který bude oslavou mých padesátin.

Vystoupení začne v **17.00 h** ve **Společenském domě na Palackého náměstí.**

Mými hosty a gratulanty budou Robert Křesťan, Luboš Malina, Jiří Plocek, bývalí členové Fragmentu a další. Případní **zájemci o vstupenky** necht' volají **544 227 319** nebo píšou na adresu polakaras@iol.cz

Za Poutníky zdraví Jiří Karas Pola

Uzávěrka BG listů č. 2/07

je 15.03.2007. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Miroslavu Jiříště, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov**, případně e-mailem na adresu jiriste@email.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit, stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vracet.

Zájemci o členství v BAČR

Pošlete **složenkou 200 Kč** na adresu BAČR: Bluegrassová asociace, Heyrovského 14, 635 00 Brno. Platit je možné také **bankovním převodem** na číslo účtu: **108596029/300**. Poštou dostanete průkazku, která platí jeden rok ode dne vystavení. S průkazkou máte slevu na nákup u našich sponzorů, slevu na některé festivaly a dostáváte pravidelně Bluegrassové listy, do kterých můžete i sami posílat své články. Inzerce pro individuální členy BAČR je v Bluegrassových listech zdarma. Naši členové jsou z České a Slovenské republiky, Slovinska, Německa, Švýcarska a Holandska. Členství obnovujete automaticky sami tím, že po uplynutí 1 roku opět pošlete 200 Kč. Nezapomeňte včas hlásit případné změny adresy.

Věříme, že chcete být informováni o koncertech bluegrassových kapel. Předpokládáme tedy váš souhlas s poskytováním vaší adresy kapelám, které rozesílají své pozvánky. V opačném případě nám, prosím, dejte vědět. Pro jiné účely nejsou adresy členů BAČR poskytovány.

© copyright 2007

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po–Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

COUNTRY HOME

Naděje 1, 471 56 p. Mařenice, tel./fax: 487863963
zásilková služba (katalog zašleme zdarma) – sleva 10 % na veškeré prodávané zboží

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – Lebeda Instruments

V Koutech 159, Osnice, 252 42 Jesenice
jjiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, Hudební nástroje MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – hudební nástroje – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbx.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER s.r.o., prodejna hudebnin Strunka

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

firma KOBRLÉ & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Riadniční nám. 30, 739 34 Šenov
poskytují členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XII, číslo 1, leden 2007.
Titulní fotografie: uvedení J. D. Crowea do Siné slávy Bean Blossom.
Uzávěrka 31.01.2007.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Heyrovského 14, 635 00 Brno.
Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Miroslav Jiříště, sazba: Miroslav Jiříště, logo: Vince.